

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 233. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm14818/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa spæde han Brenet de Svende i Hand,
Saa fulgde Liden Kirsten, den Ellervand.

Men der de komme paa Veien hen,
Strev alle de Runer de om igien.

Dat Romingen være liden Kirsten kald,
Dg ikke hente, for hun var dyrefuld.

Dg hendes Højsvende, de arled Skind,
Dg saa gif de for Kongen i Høisloft ind.

„Hil sidde, Hedningstunge, I ved eders Vord!
Dg Danmarks Konge har sendt eder Ord.“

Det var hans Ven og hans gode Tilbud,
At liden Kirsten maa være eders Brud.“

„Nei, forend jeg vil være en Hednings Vid,
Da heller vil jeg miste mit unge Liv.“

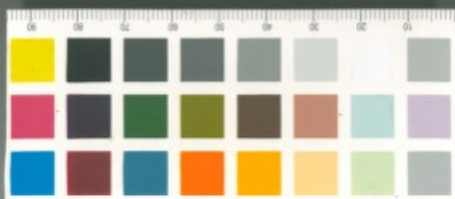
„Dg slaar for Hedenlad du paa mig Brag,
Saa lader jeg mig bede i Morgendag.“

Om Onsdagen blev han sig bede led,
Om Søndagen været Bryllup sid.

Liden Kirsten, hun offred sit Hoved-Guld,
Dg alle hendes Svende to Slaaler fuld.

„I byde Dannefongen saamangen god Nat,
Som Himmelen er med Stjerner besat!“

I byde hans Drenning saamangt et vunt Nar,
Kirstenli! fra Hven,
Som Linden har Lev og Hinden har Haar!“
Kirstenli! kan delge de Runer.

Lykkespil.

Liden Kirsten, hun er en soderløs Mo,
Hun har hærten Hus eller Gaard under De.
Det var hvid hun havde i Hgt!

Hun havde ille Hus og hun havde ille Jord,
Dg gif hun med Kongen til Tavlebord.

Det første Lavl, som hun drog i Rab,
Da vandt hun Ribe og Ringestad.

Dg dernæst, saa vandt hun Hedeby,
Nu, sagde Kongen, jeg fast maa flye.

Dg dernæst saa vandt hun Lund i Skaane,
Nu, sagde Kongen, jeg maa vel baane.

Omder da vandt hun Helsingør,
Nu, sagde Kongen, bestemt jeg deer.

I leger fultsult, men sat nu ind
Eder's Hre engang med Krone min!

Den Jemfru, hun slog med Haand i Vord:
„End herte jeg aldrig sigt Kongeor.“

Jeg taffer den Hre, mig lærde snild,
Min Hre satte jeg aldrig paa Spil.“

Jad kom hendes Højermoder brad,
Dg alle hendes Raad faldt godt i Rab.

Hun slog hende under hviden Kind,
Der stankede Blod paa Starlagenkind.

„Har jeg ille lært dig at være i Ner,
Dg sidde i Være hos andre Meer.“

Dg jeg hoder lært dig at være i Lad,
Elet ikke at drage Guldtævl i Rab."

"Jeg Guld kan spinde og være i Lad,
Men og drage Tævl med Kongen i Rab."

Det melte da Kongen, saa tog han paa:
Hvi vil ebers Høfstedatter J Naac?

Var hun saa byrdig, som hun er bold,
Al Danmark skulde hun have i Vold."

"Er ei jeg velbaaren, jeg er saa velstabt,
Som Konge af Danmark en Dronning har havt.

Er ikke jeg byrdig, jeg er dog saa bold,
Et Kongehjerte ter jeg vel have i Vold."

Da tog Dannefongen den No i Havn:
"Saa faaer jeg vel give dig Dronningnavn."

Dg saa gif den Jomfru god Lyffe i Hand,
Saa sit hun Guldfrenen i Dannemarks Land.
Det var hoed hun havde i Agt!

Svar som Tiltale.

Saamange sad de Riddere,
Alt over Dronningens Vord,
Dg de begyndte at tale
Saamangt et Gammendoed.
Under den Vind, der blaf J mig tie.

